

при все това, много останаха подиръ и бѣха заселени въ Кюстендилско, Дупнишко, Самоковско, Пазарджишко и нѣкои даже въ Ловечко. По-късно прѣзъ 1880—5 год. въ Пиринъ Планина всѣко лѣто имаше сблѣсквания между български чети и турцитѣ. Отъ това пострадаха много села и по-заможнитѣ селяни се прѣселяха въ Княжеството при първа възможностъ. Движенятия обзимаха Малешево, та и отъ тамъ се явиха селяни въ Княжеството. Въ Кюстендилско идваха селяни отъ пограничнитѣ Паланечки, Кратовски и Кочански села, но въ твърдѣ ограниченъ размѣръ. Отъ срѣдна и западна Македония най-много прѣселенци дойдоха въ България изъ градоветѣ Велесъ, Прилѣпъ и Охридъ. Главната частъ отъ българската интелигенция на тия градове прѣмина въ Княжеството, едни помамени отъ служби, други отъ свободенъ животъ, а трети прогонени изъ дома си отъ неволя. Главно свѣрталище на тия прѣселенци станаха градоветѣ София и Кюстендилъ, дѣто значителна частъ отъ населението е отъ македонско потекло. По-късно почнаха да се прѣселятъ и селяни отъ Прилѣпско и Битолско, които се поминуватъ въ София главно като талигари. Въ най-ново време идатъ прѣселенци изъ Костурско, които се настаниватъ въ Варна, Бургасъ и София. Селяни отъ Дебърския и Тетовския край сѫщо тѣй има вече доста прѣселени като дюлгери и хлѣбари, но най-голѣмата частъ отъ гурбетчиите изъ тия мѣста, както и изъ Кичевско, живѣятъ временно въ Княжеството безъ своите семейства. Прѣселенци изъ южно-македонскитѣ околии речи нѣма въ България; поминѣкътъ тамъ е по-добъръ и животътъ сравнително е по-осигуренъ. На послѣднѣкъ, подиръ Винишката буна, се появиша много бѣжанци и отъ Щипъ, и числото имъ все още расте. Отъ Кумановския и Скопския край, прѣселенци сѫ рѣдки.

Точни числа за изселенитѣ македонски българи въ Княжество България не могатъ да се дадатъ, понеже въ статистикитѣ на Княжеството не сѫ отбѣлѣзвани. Само г. М. К. Сарафовъ се е потрудилъ да направи това, въ извѣстния свой трудъ за населението на Княжество България. Отъ даннитѣ, събрани при броежа на населението въ България прѣзъ 1888 год. се вижда, че тогава е имало 54,462 жители, родени въ Турция. Отъ тѣхъ 34,327 д. живѣли въ сѣверна България и 20,135 д. въ южна¹⁾. Отъ даннитѣ, които е събрали г. Сарафовъ се оказва, че роденитѣ въ Турция жители на Софийския и Кюстендилски Окръгъ сѫ македонски българи съ

¹⁾ М. К. Сарафовъ, Населението въ Кн. България по тритѣ първи прѣброявания. П. с. XLII. 28.